A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2013. július 10.*

„Közösségi védjegy — Törlési eljárás — MEMBER OF €e euro experts közösségi ábrás védjegy — Feltétlen kizáró ok — Az Unió és az uniós szakpolitikai területek jelképei — Eurójel — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja”

A T-3/12. sz. ügyben,

Heinrich Kreyenberg (lakóhelye: Ratingen [Németország], képviseli: J. Krenzel ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: A. Poch, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

az **Európai Bizottság**,

az OHIM második fellebbezési tanácsának az Európai Bizottság és Heinrich Kreyenberg közötti törlési eljárással kapcsolatban 2011. október 5-én hozott határozata (R 1804/2010-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: Czúcz O. elnök, I. Labucka és D. Gratsias (előadó) bírák,

hivatalvezető: M. E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. január 3-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. május 18-án benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. augusztus 23-án benyújtott válaszra,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. december 12-én benyújtott viszonválaszra,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz lezárásáról való értesítést követő egy hónapos határidőn belül nem kérték tárgyalás megtartását, és az előadó bíró jelentése és a Törvényszék eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján a Törvényszék által hozott azon határozatra, miszerint a kereset elbírálására a szóbeli szakasz mellőzésével kerül sor,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2007. július 9-én a felperes, Heinrich Kreyenberg, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegybejelentést terjesztett elő a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 9., 16., 35., 36., 39., 41., 42., 44. és 45. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással:

– 9. osztály: „Adathordozók és felvételhordozók rögzített adatokkal és anélkül; rögzített számítástechnikai programokat tartalmazó adathordozók (amelyek a 9. osztályba tartoznak)”;

– 16. osztály: „Nyomdaipari termékek”;

– 35. osztály: „Üzleti tanácsadás; üzletszervezési tanácsadás”;

– 36. osztály: „Biztosítás; pénzügyi ügyletek; valutaügyletek; ingatlanügyletek”;

– 39. osztály: „Szállítás; áruk csomagolása és raktározása; utazásszervezés”;

– 41. osztály: „Nyomdaipari termékek kiadása (elektronikus formában is), kivéve reklámcélra; képzés, személyzeti fejlesztési programok (képzés és továbbképzés); szemináriumok rendezése és lebonyolítása”;

– 42. osztály: „Minőségellenőrzés; műszaki szakvélemények készítése; tudományos szakvélemények készítése; tudományos és ipari kutatás; adatfeldolgozási programok készítése”;

– 44. osztály: „Gyógyászati és állatgyógyászati szolgáltatások, egészség- és szépségápolás emberek és állatok számára; mezőgazdasági, kertészeti és erdészeti szolgáltatások”;

– 45. osztály: „Jogi szolgáltatások, biztonsági szolgálatok értéktárgyak vagy személyek védelmére; harmadik személyek által egyéni igényeknek megfelelően nyújtott személyes és társadalmi jellegű szolgáltatások; jogi szolgáltatások”.

4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2008. február 4-i, 5/2008. számában hirdették meg.

5 2008. április 25-én az Európai Közösségek Bizottsága a 40/94 rendelet 41. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 40. cikke) alapján írásbeli észrevételt nyújtott be az OHIM-hoz, amelyben kifejtette, hogy miért kell szerinte a szóban forgó védjegy lajstromozását hivatalból megtagadni.

6 2008. augusztus 4-én a szóban forgó védjegyet ezen észrevételekre tekintet nélkül 6110423. számon közösségi védjegyként lajstromozták.

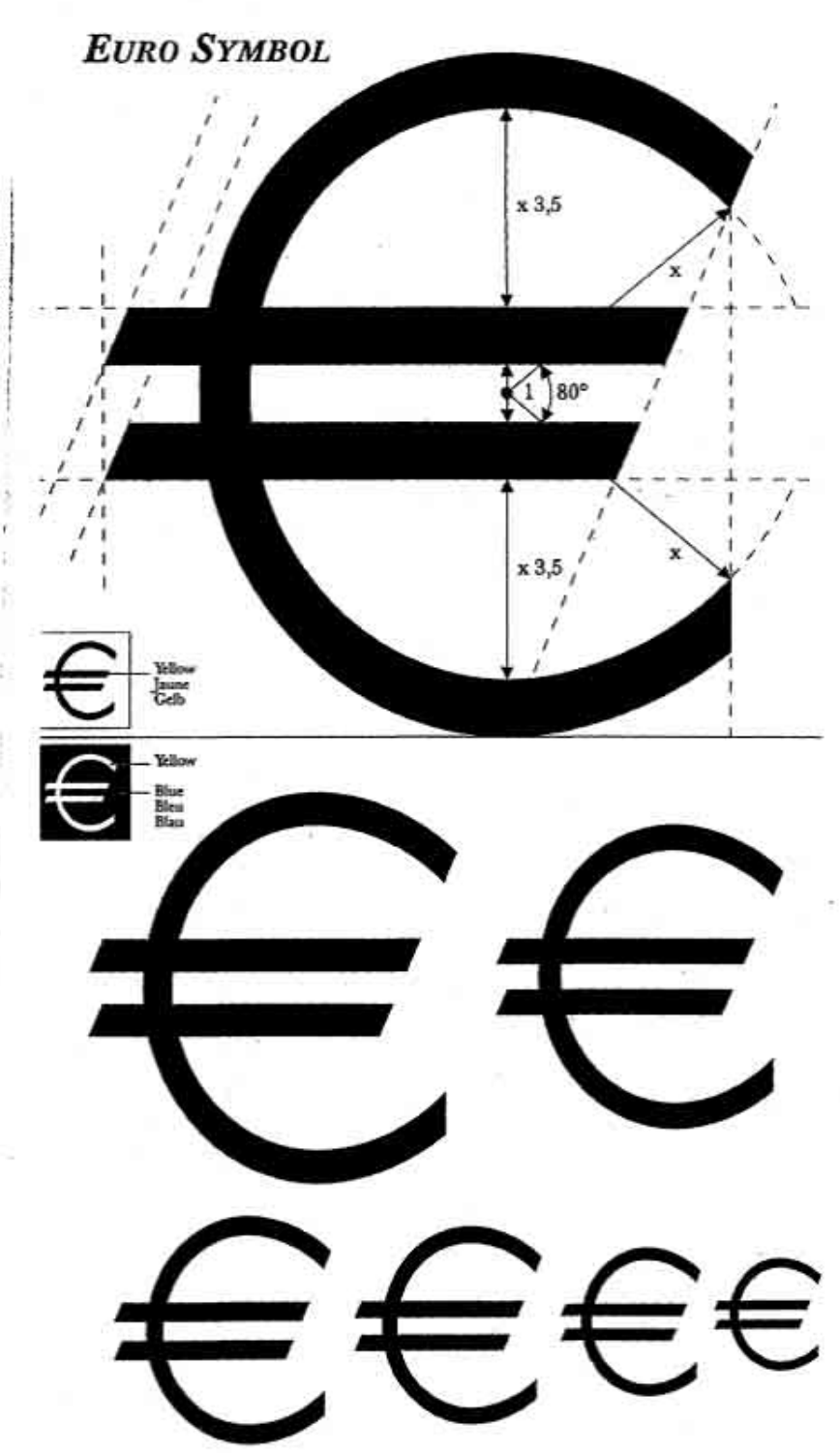
7 2009. február 24-én a Bizottság a 40/94 rendelet 55. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 56. cikke) alapján kérelmet nyújtott be a vitatott védjegy törlése iránt. A Bizottság szerint a védjegyet a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h), i) és c) pontját (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h), i) és c) pontja) megsértve lajstromozták.

8 Először is a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjára vonatkozó érvelése keretében a QO 188 és QO 189 hivatkozást viselő jelképekre utalt, amelyek oltalmát 1979. október 4-én adták meg az Európa Tanács számára. Ez a két jelvény szerinte az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-án Párizsban aláírt, legutóbb 1967. július 14-én Stockholmban felülvizsgált és 1979. szeptember 28-án módosított Párizsi Uniós Egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. kötet, 11851. szám, 305. o., kihirdette az 1970. évi 18. törvényerejű rendelet; a továbbiakban: Párizsi Uniós Egyezmény) 6ter cikke alapján részesül oltalomban.

9 Az előző pontban említett jelvények a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) nemzetközi irodájának adatbázisa szerint a következők:

10 A Bizottság ezt követően a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjára vonatkozó érvelése keretében az egységes pénz, az euró szimbólumára hivatkozott, ahogyan az az eurójel használatáról szóló, 1997. július 23-i bizottsági közleményben (COM(97) 418) (a továbbiakban: az eurójel használatáról szóló közlemény) megjelenik.

11 Végül a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjára vonatkozó érvelése keretében arra hivatkozik, hogy a csillagkoszorú szóban forgó védjegyben történő használata arra irányul, hogy a védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások származását illetően megtévessze a fogyasztókat.

12 2010. július 22-i határozatával a törlési osztály a törlés iránti kérelmet elutasította. Először is úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó védjegyen látható, csillagokból álló félkörívet a fogyasztói kör nem érzékelheti a Bizottság által hivatkozott jelképek „címertani utánzatának”. Ezért elutasította a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának megsértésére alapított kifogást. Másodszor úgy vélte, hogy a szóban forgó védjegy nem utánozza pontosan az eurójelet, és így nem sértették meg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontját. Harmadszor arra hivatkozik, hogy az a körülmény, hogy a védjegy alkalmas arra, hogy az általa jelölt áruk és szolgáltatások származását illetően megtévessze a fogyasztókat, nem bizonyítja a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértését.

13 2010. szeptember 17-én a Bizottság a 207/2009 rendelet 58–64. pontja alapján fellebbezést nyújtott be a törlési osztály határozata ellen. Ekkor a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése h), i) és g) pontjának megsértésére hivatkozott.

14 Először is a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjára vonatkozó érvelése keretében már nem hivatkozott azokra a jelképekre, amelyeket a törlés iránti kérelmében említett. Ezzel szemben az Európai Központi Bank (EKB) jelképére hivatkozott. Ez a jelkép, amely a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke alapján 2004. augusztus 4. óta részesül oltalomban, a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) nemzetközi irodájának adatbázisában QO 867 hivatkozással szerepel, és a következő ábrázolásnak felel meg:

15 Ezt követően a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjára vonatkozóan lényegében megismételte a törlés iránti kérelem szakaszában kifejtett érveit.

16 Végül a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontjára vonatkozó érvelése keretében lényegében megismételte a fenti 11. pontban ismertetett, a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjára vonatkozó érveit.

17 2011. október 5-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a törlési osztály határozatát és törölte a szóban forgó védjegyet.

18 Először is úgy ítélte meg, hogy a fellebbezés – amennyiben a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontján alapul – elfogadhatatlan, mivel a Bizottság által e rendelkezések alapján hivatkozott jelképet nem hozták fel korábban. Majd úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó védjegy olyan elemet tartalmaz, amelyet a fogyasztói kör az eurójel azonos módon történő ábrázolásával azonosíthat, valamint más olyan elemeket, mint például a csillagokból álló félkörívet, amelyek „az Európai Unió gondolatát sugallják”. Ezenkívül rámutatott arra, hogy tekintettel „azon szolgáltatások és áruk sokféleségére, amelyek az Európai Unió intézményeinek és más szerveinek tevékenységi körébe és hatáskörébe tartoznak”, lehetséges, hogy azok olyan áruknak, illetve szolgáltatásoknak is megfelelnek, amelyeket a szóban forgó védjegy jelöl. E feltételek mellett úgy vélte, nem zárható ki, hogy az érintett fogyasztói kör azt hiszi, hogy a felperes, valamint az Európai Unió intézményei és szervei között kapcsolat áll fenn. Ezt a benyomást erősíti a „member of euro experts” szóelem is, amely szerinte

olyan körre utal, amelynek tagjai hivatalos jóváhagyást élveznek. A fellebbezési tanács következésképpen azt állapította meg, hogy a szóban forgó védjegyet a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja alapján törölni kell, anélkül hogy „értékelni kellene a törlés iránti kérelem alapjául szolgáló többi indokot”.

A felek kérelmei

19 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

20 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

21 Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

22 Először is arra hivatkozik, hogy az eurójelnek a szóban forgó védjegyben megjelenő ábrázolása nem szerepel a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában foglalt tilalmak között.

23 Másodszor azt állítja, hogy még ha az eurójelre vonatkozna is ez a tilalom, akkor sem áll fenn kapcsolat a szóban forgó védjegy jogosultja, valamint az uniós gazdasági és pénzügyi intézmények, illetve általánosabban véve az Európai Unió intézményei között.

24 Harmadszor, bár elismeri, hogy a megtámadott határozattal a fellebbezési tanács a szóban forgó védjegyet kizárólag a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja alapján törölte, „másodlagosan” hangsúlyozza, hogy ezt a védjegyet csak a 7. cikk (1) bekezdésének g) pontjában foglalt rendelkezések alapján lehet törölni.

Előzetes megfontolások

25 A 207/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[…]

h) lajstromozásához az illetékes szerv nem járult hozzá, és a […] Párizsi [Uniós] Egyezmény […] 6ter. cikke alapján nem részesülhet védjegyoltalomban;

i) a Párizsi [Uniós] Egyezmény 6ter cikkében nem említett olyan kitüntetést, jelvényt vagy címert tartalmaz, amelyhez különleges közérdek fűződik, kivéve ha lajstromozásához az illetékes szerv hozzájárult;

[…]”.

26 A 207/2009 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„Az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak [az Unió] egy részében áll fenn.”

27 A Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke értelmében:

„(1)

a) A [jelen egyezményben részes] ország[ok] megállapodnak abban, hogy az illetékes hatóság engedélye nélkül […] bármely [részes ország] címerének, zászlójának és egyéb állami jelvényének, az általuk elfogadott hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknek, valamint ezek bármilyen címertani utánzatának lajstromozását akár gyári vagy kereskedelmi védjegyként, akár ezek alkotó elemeiként megtagadják vagy hatálytalanítják, s az ilyen védjegyek használatát megfelelő rendelkezésekkel megtiltják.

b) A fenti a) [pont] alatt foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni minden olyan nemzetközi-kormányközi szervezet címerére, zászlójára és egyéb jelvényeire, rövidítésére és nevére, amelynek […] egy vagy több [részes ország] tagja, de nem vonatkozik ez a szabály azokra a címerekre, zászlókra és egyéb jelvényekre, rövidítésekre vagy nevekre, amelyek oltalmát hatályos nemzetközi megállapodások már biztosítják.

c) […] A [részes] ország[ok] nem kötelesek továbbá [a fenti b) pontban foglalt] rendelkezések alkalmazására, ha a fenti a) [pont] alatt említett használat vagy lajstromozás jellege nem kelt a közvéleményben olyan vélekedést, hogy a szóban forgó szervezet és a címer, zászló, jelvény, rövidítés vagy név között kapcsolat állna fenn, illetve ha a használat vagy lajstromozás jellege nyilvánvalóan nem vezeti félre a közönséget abban az irányban, mintha a használó és a szervezet között kapcsolat állna fenn.

[...]

(3) […]

b) Az (1) bekezdésben b) [pont] alatt foglalt rendelkezések a nemzetközi-kormányközi szervezetek tekintetében csak azokra a címerekre, zászlókra és egyéb jelvényekre, rövidítésekre, illetve nevekre alkalmazhatók, amelyeket a nemzetközi iroda közvetítésével [a részes országokkal] közöltek.

[…]”.

28 A fentiekből következően a 207/2009 rendeletnek a Párizsi Uniós Egyezmény hivatkozott 6ter cikkével összhangban értelmezett 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja a jelvények [itt: jelképek] két kategóriáját részesíti oltalomban.

29 Először, ez a rendelkezés az – akár azonos módon, akár címertani utánzatként ábrázolt – állami jelképeknek nemcsak védjegyként, hanem védjegyek alkotóelemeként történő lajstromozását is megtiltja (a Törvényszék T-41/10. sz., SIMS – École de ski internationale kontra OHIMI - SNMSF (esf école du ski français) ügyben 2011. május 5-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 21. pontja és T-413/11. sz., Welte-Wenu kontra OHIM – Bizottság [EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES] ügyben 2013. január 15-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 36. pontja).

30 Annak megítéléséhez, hogy valamely védjegy egy jelkép címertani utánzatát foglalja-e magában, meg kell vizsgálni ennek a jelképnek a címertani rajzát. Az említett védjegy és a jelkép közötti, címertani szakértő által felfedezett különbségeket az átlagos fogyasztó azonban nem feltétlenül észleli, és annak

ellenére, hogy bizonyos címertani részletekben eltérések vannak, a védjegyben a kérdéses jelkép utánzatát láthatja (a fenti 29. pontban hivatkozott EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES ügyben hozott ítélet 37. pontja).

31 Másodszor, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja tiltja azoknak a védjegyeknek a lajstromozását, amelyek nemzetközi-kormányközi szervezetek olyan jelképének címertani ábrázolását vagy utánzatát tartalmazzák, amelyet a WIPO nemzetközi irodájának közvetítésével a Párizsi Uniós Egyezményben részes államokkal közöltek. Ez a tilalom azonban csak a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt esetben alkalmazandó, vagyis akkor, ha az érintett védjegy egészében véve azt sugallja a fogyasztói kör számára, hogy a védjegy jogosultja vagy használója, valamint a szóban forgó nemzetközi-kormányközi szervezet között kapcsolat áll fenn, illetve ha ilyen kapcsolat fennállását illetően megtéveszti a fogyasztói kört lásd (a fenti 29. pontban hivatkozott EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES ügyben hozott ítélet 37. pontját).

32 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja tiltja azoknak a védjegyeknek a lajstromozását, amelyek az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában nem említett jelképeket foglalnak magukban, azaz a Párizsi Uniós Egyezményben részes államokkal szabályszerűen közölt állami jelképeken vagy nemzetközi-kormányközi szervezetek jelképein kívüli egyéb jelképeket, amennyiben egyrészt ezekhez különleges közérdek fűződik, másrészt pedig az illetékes szerv nem járult hozzá az említett lajstromozáshoz.

33 Meg kell állapítani, hogy az utóbbi rendelkezéssel biztosított védelemre ugyanazon feltételek vonatkoznak-e, mint a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában említett jelképekre.

34 E tekintetben először is arra kell rámutatni, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja nem korlátozza kifejezetten a jelképet azonos módon ábrázoló védjegyekre vonatkozóan általa megállapított tilalom körét. E rendelkezés szövege úgy értelmezhető, mint amely nemcsak az azonos módon történő ábrázolást, hanem a jelkép védjegy általi utánzását is megtiltja. Ellenkező értelmezés esetén egyébként a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése i) pontjának hatékony érvényesülése jelentősen csorbulna: elegendő lenne csupán kismértékben – címertanban nem járatosak számára akár alig érzékelhető módon – megváltoztatni egy jelképet ahhoz, hogy védjegyként vagy védjegy alkotóelemeként lajstromoztatni lehessen.

35 Másodszor hangsúlyozni kell, hogy az uniós jogalkotó nem mondta ki azt, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja alapján csak a kizárólag egy jelképből álló védjegyek nem lajstromozhatók. A „tartalmaz” ige 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában történő használatával azt mondta ki, hogy az említett rendelkezésben foglalt feltételek mellett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában nem említett jelképeknek nemcsak a védjegyként, hanem a védjegy alkotóelemeként történő használata is tilos. Ez egyébiránt összhangban áll az említett rendelkezés hatékony érvényesülésével is, amely a hivatkozott jelképek legteljesebb védelmének biztosítására irányul.

36 A fenti 34. és 35. pontban foglalt megállapításokból következően a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontját úgy kell értelmezni, mint amely megtiltja az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában nem említett jelképeknek – akár azonos módon, akár utánzatként ábrázolt – védjegyként vagy védjegyelemként történő lajstromozását.

37 Az ilyen tilalom azonban nem feltétlen.

38 E tekintetben – miként a fenti 31. pontban már említésre került – a nemzetközi-kormányközi szervezeteknek a Párizsi Uniós Egyezményben részes államokkal szabályszerűen közölt jelképei akkor részesülnek a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja alapján védelemben, ha az érintett védjegy egészében véve azt sugallja a fogyasztói kör számára, hogy a védjegy jogosultja vagy használója, valamint a szóban forgó nemzetközi-kormányközi szervezet között kapcsolat áll fenn.

Amennyiben a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja által biztosított védelem érvényesülhet – ideértve azt az esetet is, amikor ez utóbbi feltétel nem teljesül –, akkor az nagyobb mértékű a 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában a nemzetközi-kormányközi szervezeteknek a Párizsi Uniós Egyezményben részes államokkal szabályszerűen közölt jelképei számára biztosított védelemnél.

39 Semmi nem utal azonban arra, hogy az uniós jogalkotó szélesebb körű védelmet kívánt volna biztosítani a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában említett jelképeknek, mint a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában említett jelképeknek, és így a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjával biztosított védelem mértéke nem lehet nagyobb az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjával biztosított védelem mértékénél (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-202/08. P. és C-208/08. P. sz., American Clothing Associates kontra OHIM és OHIM kontra American Clothing Associates egyesített ügyekben 2009. július 16-án hozott ítéletének [EBHT 2009., I-6933. o.] 80. pontját).

40 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában említett jelképek számára biztosított védelem csak akkor alkalmazandó, ha a fenti 38. pontban foglalt feltétel teljesül, vagyis abban az esetben, ha az ilyen jelképet tartalmazó védjegy egészében véve alkalmas arra, hogy megtévesztő módon elhitesse a fogyasztókkal, hogy kapcsolat áll fenn a védjegy jogosultja vagy használója, és azon szerv között, amelyre a szóban forgó jelkép utal.

41 Ezen előzetes megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni a felperes által felhozott három jogalapot.

A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése i) pontja alkalmazási körének megsértése

42 A felperes elsődlegesen felhozott, első jogalapjával arra hivatkozik, hogy az eurójelnek a szóban forgó védjegyben megjelenő ábrázolása nem szerepel a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában foglalt tilalmak között. Ez a jogalap négy részből áll.

Az első részről

43 A felperes arra hivatkozik, hogy „csak azok a szimbólumok tartoznak a [207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése i) pontjának] hatálya alá, amelyek védelme olyan megállapodáson/szerződésen alapszik, amelyben minden szerződő fél részes”. Mivel azonban a jelen ügyben az Európai Unió tagállamai „nem tagjai [mind] az európai monetáris uniónak”, az eurójel nem „tartozik” a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése i) pontjának hatálya alá.

44 E tekintetben már kifejtésre került, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában nem említett jelképeket részesíti védelemben, azaz a Párizsi Uniós Egyezményben részes államokkal szabályszerűen közölt állami jelképeken vagy nemzetközi-kormányközi szervezetek jelképein kívüli egyéb olyan jelképeket, amelyekhez különleges közérdek fűződik. E rendelkezés tág megfogalmazására tekintettel meg kell állapítani, hogy e rendelkezés nemcsak a nemzetközi-kormányközi szervezetek azon jelképeit részesíti védelemben, amelyeket nem közöltek a Párizsi Uniós Egyezményben részes államokkal, hanem azokat a jelképeket is, amelyek ugyan nem jelölik a nemzetközi-kormányközi szervezet valamennyi tevékenységét, de sajátos kapcsolatot mutatnak e tevékenységek egyikével. Az a tény ugyanis, hogy egy jelkép az egyik nemzetközi-kormányközi szervezet valamelyik tevékenységéhez kapcsolódik, elegendő annak bizonyítására, hogy a védelméhez különleges közérdek fűződik.

45 A fenti pontban foglaltakra tekintettel meg kell állapítani, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja – az e rendelkezésben megállapított egyéb feltételek betartása mellett – nemcsak különösen az Európai Unió jelképeit, hanem azokat a jelképeket is védelemben részesíti, amelyek az Európai Uniónak csupán egyik szakpolitikai területére utalnak.

46 Egyébiránt a 207/2009 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy e cikk (1) bekezdését akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak az Európai Unió egy részében áll fenn. Ezért ezt úgy kell érteni, hogy az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában hivatkozott közérdeknek nem kell feltétlenül az Unió egész területére vonatkozóan megállapítást nyernie. Elegendő, ha csak az Unió egy részében áll fenn. E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja védelemben részesít többek között bármely olyan jelképet, amely nem egészében véve az Uniót jelöli, hanem az Unió által irányított valamely – akár csak az Európai Unió egyes tagállamaira vonatkozó – tevékenységhez kapcsolódik.

47 E tekintetben az EUSZ 3. cikk (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a]z Unió egy gazdasági és monetáris uniót hoz létre, amelynek fizetőeszköze az euró”. Az eurójel tehát bizonyosan egy, az Európai Unió által irányított szakpolitikai terület szimbóluma. Következésképpen önmagában abból a körülményből, hogy az Európai Unió egyes tagállamainak nem fizetőeszköze az euró, még nem lehet arra következtetni, hogy ez a szimbólum – amelyre vonatkozóan az ügy iratai nem tartalmazzák azt, hogy a Párizsi Uniós Egyezményben részes államokkal szabályszerűen közölték – ki lenne zárva a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában biztosított védelem köréből.

48 E következtetés cáfolása érdekében a felperes három érvet hoz fel.

49 Elsőként azt állítja, hogy a kizárólag angol nyelven megjelent „Manual of Trade Mark Practice” (a továbbiakban: OHIM-kézikönyv) „Examination” címet viselő B részének 7.8.8.3.a pontjában az OHIM kifejezetten elismerte, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja csak a fenti 43. pontban említett jelképeket részesíti védelemben. Először is azonban meg kell jegyezni, hogy az OHIM-kézikönyv hivatkozott előírásai a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában már nem voltak alkalmazhatók. Továbbá – és főként – nem lehet rájuk eredményesen hivatkozni. Az OHIM-kézikönyv ugyanis csupán azon magatartási szabályok kodifikációjának minősül, amelyek elfogadását az OHIM saját maga vállalja. Ennélfogva előírásai nem élvezhetnek elsőbbséget a 207/2009 rendelet rendelkezéseivel szemben, és e rendelkezések uniós bíróság általi értelmezését sem csorbíthatják. Éppen ellenkezőleg, ezeket az előírásokat a 207/2009 rendelet rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni (a Törvényszék T-523/10. sz., Interkobo kontra OHIM – XXXLutz Marken (my baby) ügyben 2012. június 27-én hozott ítéletének 29. pontja).

50 Másodikként a felperes arra hivatkozik, hogy jelenleg az OHIM-nak csak egy olyan határozata van, amely szerint az eurójel a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában foglalt rendelkezések alapján oltalomban részesül. Ez a tényleges állapot azonban nyilván nem befolyásolhatja az említett rendelkezések értelmezését.

51 Harmadikként a felperes azt állítja, hogy az OHIM „más jelentős szimbólumok, például egy újrahasznosítható terméket azonosító nemzetközi jelkép” esetében megtagadta a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában biztosított védelmet. A fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét azonban kizárólag a 207/2009 rendeletben foglalt és a jogvitára vonatkozó egyéb, az uniós bíróság által értelmezett rendelkezések alapján lehet értékelni, nem pedig az OHIM korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (a Bíróság C-412/05. P. sz., Alcon kontra OHIM ügyben 2007. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-3569. o.] 65. pontja és a Törvényszék T-435/11. sz., Universal Display kontra OHIM (UniversalPHOLED) ügyben 2012. május 2-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 37. pontja), tekintettel arra is, hogy a felperes nem ismerteti, hogy az OHIM által „egy újrahasznosítható terméket azonosító nemzetközi jelképpel” kapcsolatban elfogadott megoldás mennyiben ültethető át az adott ügyre.

52 A jogalap első részét ezért el kell utasítani.

A második részről

53 A felperes előadja, hogy az eurójelet „a fogyasztói kör rendszerint egyszerű pénzjelként észleli”. Ezért – még ha a jogalap első részét el is kell utasítani – ez a szimbólum, mint pénzjel, nem részesíthető szerinte védelemben a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja alapján.

54 Másfelől arra hivatkozik, hogy az eurójel használatáról szóló közleményben a Bizottság „kifejezetten engedélyezte az [euró]jel pénznemjelként történő használatát”.

55 Először is azonban nem zárható ki a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése i) pontjának hatálya alól az eurójel – vagyis az Európai Unió egyik szakpolitikai területéhez kapcsolódó jelkép – pusztán amiatt, hogy „pénzjelnek” minősül. Továbbá az eurójel használatáról szóló közlemény nem engedélyezi az eurójel védjegyként vagy védjegyelemként történő ábrázolását vagy utánzását. A Bizottság ebben a dokumentumban felhívja a pénznem használóit, hogy minden olyan esetben használják az [euró]jelet, amikor megkülönböztető jelre van szükség a pénzösszegek euróban történő meghatározásához, például árlisták, számlák és csekkek, valamint bármely más igazoló okirat esetén.

56 El kell tehát utasítani a jogalap második részét is.

A harmadik részről

57 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja a jelképeket nemcsak az azonos módon történő ábrázolásukkal, hanem az utánzásukkal szemben is védelemben részesíti.

58 E tekintetben három érvet ad elő.

59 Elsőként arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács elutasította a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése i) pontjának azon értelmezését, amely az OHIM-kézikönyv „Examination” címet viselő B részének 7.8.8.3.b pontjában szerepel.

60 Másodikként azt adja elő, hogy a fenti 39. pontban hivatkozott American Clothing Associates kontra OHIM és OHIM kontra American Clothing Associates egyesített ügyekben hozott ítélet 80. pontjában foglalt megállapításokból az következik, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjának hatálya szűkebb körű, mint az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának hatálya.

61 Harmadikként azt állítja, hogy a fellebbezési tanács félreértette a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése i) pontjának szövegét. A „tartalmaz” ige használatával ez a rendelkezés ugyanis egyértelműen azt közli, hogy csak a jelképek azonos módon történő ábrázolására vonatkozik. Ez a megfogalmazás eltér a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának szövegétől, amely a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkére utal.

62 A felperes azonban téved a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja által biztosított védelem mértékét illetően: miként a fenti 34. pontban kifejtésre került, ez a rendelkezés azoknak a védjegyeknek a lajstromozását tiltja, amelyek az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában nem említett jelképeket foglalnak magukban, ideértve azt is, amikor ezeket a jelképeket nem azonos módon ábrázolják, hanem csak utánozzák.

63 Végezetül egyrészt meg kell jegyezni, hogy a felperes nem hivatkozhat az OHIM-kézikönyvre annak érdekében, hogy az említett rendelkezés értelmét csorbítsa (lásd a fenti 49. pontot). Másrészt rá kell mutatni arra, hogy pontatlanul értelmezte a fenti 39. pontban hivatkozott American Clothing Associates kontra OHIM és OHIM kontra American Clothing Associates egyesített ügyekben hozott

ítélet 80. pontját: abban nem az szerepel, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában foglalt rendelkezések által biztosított védelem mértéke szükségszerűen nagyobb az ugyanezen cikk (1) bekezdésének i) pontjában foglalt rendelkezésekkel biztosított védelem mértékénél, hanem csak az, hogy a h) pontban előírt védelem legalább akkora, mint az i) pontban előírt védelem.

64 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot azáltal, hogy a megtámadott határozat 28. pontjában kimondta, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában említett jelképek azonos módon történő ábrázolása „e cikk szövegében nem kifejezetten szereplő követelmény”.

65 A jogalap harmadik része tehát nem fogadható el.

A negyedik részről

66 A megtámadott határozat 29–31. pontjában a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó védjegy az eurójel olyan ábrázolását foglalja magában, amelyet – bár nem egyezik meg pontosan ezzel a szimbólummal – a fogyasztói kör összetéveszthet az eurójel „azonos módon történő ábrázolásával”.

67 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévedett, amikor ezt állapította meg. A felperes szerint a szóban forgó védjegy ugyanis nem az eurójel „azonos”, hanem annak „módosított” ábrázolását tartalmazza. Ebben az ábrázolásban nem ugyanolyan a színezés, mint az eurójelnek a használatáról szóló közleményben ismertetett ábrázolásában. Az eurójeltől eltérően ez az ábrázolás fokozatosan halványuló színárnyalatokat tartalmaz. Ezenkívül „egybeolvad” az „e” betűvel. Végül az alsó szára hosszabb, mint az eurójelé.

68 Ezért az előző pontban ismertett érveléssel a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy vélte, hogy a szóban forgó védjegy az eurójel „azonos” módon történő ábrázolását tartalmazza.

69 Ez az érvelés azonban téves előfeltevésen alapszik. A megtámadott határozat 29. pontjának első mondatából, valamint a határozat általános felépítéséből ugyanis az tűnik ki, hogy a fellebbezési tanács nem azt állapította meg, hogy a szóban forgó védjegy az eurójel azonos módon történő ábrázolását tartalmazza, hanem azt, hogy az eurójel utánzatát foglalja magában, amely egyébként annyira hasonlít az eredetihez, hogy a tájékozatlanok összetéveszthetik azt az eurójel azonos ábrázolásával. Ha ugyanis a fellebbezési tanács azt akarta volna megállapítani, hogy a szóban forgó védjegy az eurójel azonos módon történő ábrázolását tartalmazza, akkor nem vette volna a fáradságot, hogy a megtámadott határozat 28. pontjában rámutasson arra, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja nemcsak a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjában nem említett jelképek azonos módon történő ábrázolását tiltja, hanem azok utánzását is. Nem világított volna rá arra sem a megtámadott határozat 29. pontjában, hogy szerinte „különbség” van az eurójel és a szóban forgó védjegyen látható ábrázolása között.

70 Mindazonáltal akkor is el kellene utasítani a felperes érvelését, amennyiben az arra irányult volna, hogy a fellebbezési tanács tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó védjegy az eurójel utánzatát foglalja magában.

71 A szóban forgó védjegyben szereplő eurójel-ábrázolás és az eurójel közötti eltérések ugyanis nem olyan mértékűek, hogy kizárhatnák azt, hogy ez az ábrázolás utánzatnak minősüljön.

72 Először is, a szóban forgó védjegyben ábrázolt szimbólum arányai nem egyeznek meg pontosan az eurójel használatáról szóló közleményben meghatározottakkal: konkrétan az alsó szára hosszabb, mint az e közleményben meghatározott eurójelnek. Ezt a különbséget azonban – bár a címertani szakértők számára észrevehető – az átlagfogyasztó nem feltétlenül érzékeli.

73 Másodszor, bár a színe fokozatosan narancssárgába – sőt a felperes szerint barnásba – hajlik át, a sárga szín marad domináns. Ezenkívül a háttere kék színű, ahogyan azt az eurójel használatáról szóló közlemény is előírja.

74 Harmadszor, a szóban forgó védjegyben ábrázolt szimbólum az „e” betű mellett áll. A felperes állításával ellentétben azonban nem „olvad egybe” oly mértékben ezzel a betűvel, hogy ne lehetne attól megkülönböztetni.

75 Következésképpen az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltétel helytelen alkalmazására alapított második jogalapról

76 Miként a fenti 39. pontban megállapításra került, a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltétel *mutatis mutandis* alkalmazandó a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjában említett jelképekre.

77 Ezért az ezen jelképek számára biztosított védelem csak abban az esetben alkalmazandó, ha az ilyen jelképet tartalmazó védjegy egészében véve alkalmas arra, hogy megtévesztő módon elhitesse a fogyasztókkal, hogy kapcsolat áll fenn a védjegy jogosultja vagy használója, és azon szerv között, amelyre a szóban forgó jelkép utal.

78 Ez a védelem tehát különösen akkor alkalmazható, ha a szóban forgó védjegy az általa jelölt áruk vagy szolgáltatások származását illetően megtéveszti a fogyasztót, elhitetve vele, hogy attól a szervtől származnak, amelyre a védjegyben ábrázolt vagy utánzott jelkép utal. De ez a védelem akkor is érvényesül, ha a fogyasztói kör azt hiheti, hogy a jelképnek a védjegyben látható ilyen ábrázolása vagy utánzása folytán az említett áruk vagy szolgáltatások annak a szervnek a hozzájárulását vagy garanciáját élvezik, vagy más módon ahhoz a szervhez kapcsolódnak, amelyre ez a jelkép utal (lásd a fenti 29. pontban hivatkozott EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES ügyben hozott ítélet 61. pontját).

79 A második jogalappal a felperes másodlagosan azt állítja, hogy bár a fellebbezési tanács a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének c) pontját analógia útján jogosan alkalmazta, az adott ügy tényállására helytelenül alkalmazta azt.

Az első részről

80 A megtámadott határozat 40–44. pontja szerint a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy az eurójel az Európai Unióra utal.

81 A jelen jogalap első részével a felperes e megállapítás helyességét vitatja. E tekintetben két érvet ad elő.

82 Elsőként a felperes arra hivatkozik, hogy az eurójel nem utal semmilyen szervezetre. Ezt a szimbólumot a fogyasztói kör szerinte csupán egy pénznem jeleként észleli.

83 Ezt szerinte az a „mindennapos fogyasztó tapasztalat” is alátámasztja, hogy „az [euró]jelet a kereskedelmi forgalomban »minden utcasarkon« felismerik anélkül, hogy eközben az európai monetáris unióra gondolnának”. Az eurójel ezért ugyanolyan, teljesen semleges pénzjel, mint az amerikai dollár vagy a font sterling jele. A fogyasztói kör ezenkívül hozzászokott ahhoz, hogy olyan logókat lásson, amelyek – mint a jelen esetben is – az eurójelet „módosított” formában ábrázolják, és nem kötik azokat közvetlenül össze az Európai Unió intézményeivel és más szerveivel.

84 Másodikként a felperes azt állítja, hogy még ha a Törvényszék úgy is véli, hogy az eurójelet „a »mögötte« lévő szervezettel" kapcsolják össze, meg kell állapítani, hogy ez a szervezet nem egészében véve az Európai Unió, hanem csupán az „európai monetáris unió".

85 A felperes szerint az eurójelet „legfeljebb a monetáris unió gazdaságpolitikai tevékenységeivel kapcsolják össze, nem pedig szélesebb értelemben véve az Európai Unió – esetleges – olyan tevékenységeivel, amelyek eleve kizárólag jogalkotási, illetve politikai területre tartoznak.

86 Azonban – ahogyan ez a fenti 47. pontban is szerepel – az EUSZ 3. cikk (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a]z Unió egy gazdasági és monetáris uniót hoz létre, amelynek fizetőeszköze az euró". E cikk szövegéből kitűnik, hogy annak ellenére, hogy az eurójel egy pénznem jelének minősül, egy konkrét jogi személyre, az Európai Unióra utal".

87 Az a körülmény, hogy az eurójel konkrétan a gazdasági és monetáris unióra utal, semmiképpen nem cáfolja az előző pontban foglalt megállapítást. A gazdasági és monetáris unió – amely különösen az EUMSZ Harmadik részének VIII. címében szerepel, és amelyre a felperes az „európai monetáris unió" kifejezést használva hivatkozik – az Európai Unió egyik szakpolitikai területének felel meg. A gazdasági és monetáris unió azonkívül nem rendelkezik az Európai Unióétól elkülönülő jogi személyiséggel.

88 Az első részt ezért el kell utasítani.

89 A felperes ezen következtetést megcáfolandó, arra hivatkozik, hogy „nem lehet vizsgálatot lefolytatni az […] Unió egészére tekintettel az Európai Unió […] zászlóján keresztül, amely a [207/2009 rendelet] 7. cikk[e] (1) bekezdésének h) pontjában szerepel, és amelyet [a fellebbezési tanács] nem minősített relevánsnak". Szerinte ugyanis „azt kimondani, hogy a [szóban forgó] védjegy nem kelt a fogyasztói körökben az […] Unióval vagy a [zászlajával] kapcsolatos asszociációt, majd ebből arra következtetni, hogy az [euró]jel révén ilyen asszociáció jön létre, abszurd elferdítése ennek a rendelkezésnek".

90 Az a körülmény azonban – amennyiben igazolást nyer –, hogy a szóban forgó védjegy nem tartalmazza olyan jelkép azonos módon történő árázolását vagy utánzatát, amely a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja alapján védelemben részesül, nem teszi lehetővé annak kizárását, hogy ez a védjegy egy ettől különböző, az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja alapján védelemben részesülő jelképet foglal magában. Ilyen feltételek mellett az a körülmény, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése i) pontjának megsértését állapította meg, önmagában még nem minősülhet az említett cikk (1) bekezdésének h) pontjában foglalt rendelkezések elferdítésének.

A második részről

91 A megtámadott határozat 42. pontjában a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy „tekintettel arra, hogy az Európai Unió intézményeinek és egyéb szerveinek tevékenységi és hatásköreibe igen sokféle szolgáltatás és áru tartozik, lehetséges, hogy átfedés van ezek, és a [szóban forgó] védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások között".

92 A felperes lényegében azt állítja, hogy még ha a Törvényszék el is utasítja a jelen jogalap első részét, nem tekinthet el annak megállapításától, hogy az előző pontban ismertetett megállapítások nem pontosak. A felperes szerint az „európai monetáris unió" és az Európai Unió szakpolitikai területei nem állnak „semmilyen objektív kapcsolatban [a szóban forgó védjeggyel jelölt] árukkal és szolgáltatásokkal". Ezért nem képzelhető el, hogy a fogyasztói kör e védjegy jogosultját az „európai monetáris unióval" vagy az Európai Unióval hozza összefüggésbe.

93 Mondandója szemléltetése végett a felperes arra hivatkozik, hogy nyilvánvaló, hogy a 9. osztályba tartozó „adathordozók és felvételhordozók” és a 16. osztályba tartozó „nyomdaipari termékek”, valamint a 44. osztályba tartozó „gyógyászati és állatgyógyászati szolgáltatások” és „egészség- és szépségápolás emberek és állatok számára”, a 41. osztályba tartozó „személyzeti fejlesztési programok (képzés és továbbképzés)”, és a 42. osztályba tartozó „adatfeldolgozási programok készítése” nem tartoznak az „európai monetáris unió” szakpolitikai területére.

94 Hozzáfűzi ehhez, hogy a fogyasztói kör nem hozhatja kapcsolatba a 35. és 36. osztályba tartozó szolgáltatásokat – így például az „üzleti tanácsadást”, a „pénzügyi ügyleteket” és a „valutaügyleteket” – sem az „európai monetáris unióval”, „amelynek magánvállalkozás […] nem lehet tagja”, sem az Európai Unióval, „amelynek tevékenysége [nem] magánszemélyek részére nyújtott üzleti és pénzügyi tanácsadás”. E szolgáltatásokkal kapcsolatban a fogyasztói kör ugyanis „a pénzvagyona befektetéséhez és növeléséhez fűződő érdeke folytán” különösen nagy figyelmet tanúsít.

95 Ezt az állítást mindenképpen el kell utasítani.

96 Elöljáróban egyrészt hangsúlyozni kell, hogy – ellentétben azzal, amit a felperes sejtet – az eurójel az Európai Unió egészére utal, nem csak a „gazdasági és monetáris unióra”, amely csak az egyik szakpolitikai területét képezi (lásd a fenti 87. pontot). A fellebbezési tanács ezért jogosan hasonlította össze a szóban forgó védjeggyel jelölt árukat és szolgáltatásokat az Európai Unió egészének szakpolitikai területeivel.

97 Másrészt miként a fenti 78. pontból is kitűnik, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontjával biztosított védelem akkor is alkalmazandó, ha valamely védjegy anélkül, hogy az általa jelölt áruk vagy szolgáltatások származását illetően megtévesztené a fogyasztót, elhiteti vele, hogy a védjeggyel jelölt áruk vagy szolgáltatások annak a szervnek a hozzájárulását vagy garanciáját élvezik, vagy más módon ahhoz a szervhez kapcsolódnak, amelyre a védjegyben szereplő jelkép utal.

98 E feltételek mellett a fellebbezési tanács lényegében jogosan vélte úgy, hogy mivel az Európai Unió igen sokféle területen gyakorol hatáskört, nem zárható ki, hogy a fogyasztói kör azt hiszi, hogy a szóban forgó védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások olyan területre tartoznak, amelyen az Unió fellépett.

99 Végezetül először is hangsúlyozni kell, hogy a 9. osztályba tartozó „adathordozók és felvételhordozók”, valamint a 42. osztályba tartozó „adatfeldolgozási programok készítése” összefüggésben állnak az Uniónak az EUMSZ Harmadik részének XIX. címében említett, „technológiai fejlesztésre” irányuló tevékenységével, valamint az Uniónak a személyes adatok védelmével kapcsolatban kifejtett, az EUMSZ 16. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységével. Másodszor, a 16. osztályba tartozó „nyomdaipari termékek” olyan területhez kapcsolódnak, amelyen az Unió – az Európai Unió Kiadóhivatalán (OP) keresztül – eljár. Harmadszor, a 44. osztályba tartozó „gyógyászati és állatgyógyászati szolgáltatások”, valamint „egészség- és szépségápolás emberek és állatok számára” az EUMSZ Harmadik részének XIV. címében tárgyalt „népegészségügy” területére vonatkoznak, amelynek keretében az EUMSZ 168. cikk (4) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezések értelmében olyan „intézkedések” fogadhatók el „az állat- és növényegészségügy terén, amelyek közvetlen célja a közegészség védelme”. Negyedszer, a 41. osztályba tartozó „személyzeti fejlesztési programok (képzés és továbbképzés)” a Harmadik rész XII. címében említett „oktatás” vagy „szakképzés” területéhez tartozhatnak. Ötödször, a 35. és 36. osztályba tartozó szolgáltatások – így például az „üzleti tanácsadás”, a „pénzügyi ügyletek” és a „valutaügyletek” – az érintett fogyasztói körtől függetlenül szükségszerűen a „gazdaság- és monetáris politikát” idézik fel, amely az EUMSZ Harmadik részének VIII. címében szerepel.

A harmadik részről

100 A felperes azt állítja, hogy a szóban forgó védjegy nem hiteti azt a fogyasztói körrel, hogy kapcsolat áll fenn a védjegyjogosult és az „Európai Monetáris Unió” – „amelynek [a jogosult] magánvállalkozásként nem is lehet tagja” –, illetve általánosabb értelemben az Európai Unió között.

101 A felperes szerint ugyanis még ha az eurójel összefüggésbe is hozható az Európai Unióval, a szóban forgó védjegyben nem domináns ennek a szimbólumnak az ábrázolása. Ezt a védjegyet ezért átfogóan kell megvizsgálni ahhoz, hogy meg lehessen állapítani, hogy van-e kapcsolat a védjegyjogosult és az Európai Unió között.

102 Márpedig az átfogó vizsgálat a felperes szerint azt támasztaná alá, hogy nem bizonyítható az ilyen kapcsolat.

103 Először is, a szóban forgó védjegy kék hátterét „megtöri a »member of« szavakat tartalmazó fehér téglalap, valamint a szintén fehér színű »euro experts« felirat”.

104 Másodszor, az eurójel ábrázolása „egybeolvad” az „e” betűvel. és a hivatalos „€” jel egységes világossárga színétől eltérő, fokozatosan árnyalt (barnásba hajló) arany színű. Egyébiránt „a sötétedő színárnyalatoknak köszönhetően az »e« betű jobban megragadja a figyelmet, mint [az eurójel ábrázolása]”.

105 Harmadszor, a „félkörívben elrendezett csillagok nem tekinthetők utalásnak a monetáris unióra – sem pedig az Európai Unió egészére”. Ezek a csillagok ugyanis nem emlékeztetnek a felperes szerint az „európai zászlóra”, mivel „az átfogó kontextus már eltávolodik az Európai Unió eszméjétől, és a félkörív épp hogy nem fejezi ki az »egység« központi üzenetét”.

106 Ez az érvelés nem helytálló.

107 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése i) pontjának alkalmazása – ahogyan erre a felperes is hivatkozik – valóban megköveteli a szóban forgó védjegy átfogó vizsgálatának lefolytatását, mivel a védjegy többi eleme eredményezheti azt, hogy összességében véve a védjegy nem alkalmas arra, hogy azt sugallja a fogyasztói kör számára, hogy a védjegy jogosultja vagy használója, valamint a védjegyben szereplő jelképet birtokló vagy használó szerv között kapcsolat áll fenn, és arra sem alkalmas, hogy a fogyasztói kört e tekintetben megtévessze (lásd analógia útján a fenti 29. pontban hivatkozott EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES ügyben hozott ítélet 59. pontját).

108 Azonban – miként erre a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 40–44. pontjában rámutatott – éppen a szóban forgó védjegy átfogó vizsgálata világít rá arra, hogy a védjegy azt sugallja a fogyasztói kör számára, hogy a védjegyjogosult és az Európai Unió között kapcsolat van.

109 Egyrészt a szóban forgó védjegy – miként ez a fenti 71. pontban is szerepel – az eurójel középpontban elhelyezett utánzatát tartalmazza. Márpedig – miként erre a fenti 86. pont is rámutatott – ez a szimbólum csakis az Európai Unióval hozható összefüggésbe.

110 Másrészt a szóban forgó védjegyben látható további három elem nem alkalmas arra, hogy közömbösítse azt a benyomást, amelyet az eurójel ezen utánzata a fogyasztói körben kelt.

111 Először is kék alapon, az eurójel utánzata körül félkörívben elhelyezve tizenkét, domináns sárga színű csillag látható. Márpedig, még ha abból is indulunk ki, hogy ezek a csillagok nem tekinthetők a fenti 9. pontban ábrázolt európai zászló utánzatának, azt kell megállapítani, hogy semmiképpen nem tudják ellensúlyozni azt a hatást, amelyet az eurójelnek a szóban forgó védjegyben látható, említett utánzata vált ki a fogyasztói körben.

112 Másodszor, miként ez a fenti 74. pontban is szerepel, a szóban forgó védjegyben ábrázolt eurójel összekapcsolódik az „e” betűvel, de nem „olvad egybe” vele, mint ahogyan ezt a felperes állítja. Márpedig az említett betűnek önmagában nincsen jelentősége, és ezért nem akadályozza azt, hogy a szóban forgó védjegy jogosultját az Európai Unióval hozzák összefüggésbe.

113 Harmadszor, a „member of” kifejezés fehér alapon, az eurójel utánzata fölött látható. Az „euro experts” kifejezés pedig szintén fehér háttérrel, az eurójel utánzata alatt szerepel. Márpedig – miként erre a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 43. pontjában jogosan mutatott rá – ez a két kifejezés együtt olvasva azt a képzetet kelti, hogy létezik egy eurószakemberekből álló, hivatalosan jóváhagyott szűk kör. Ezek tehát azt az érzést keltik, hogy az Európai Unió, amelyre – mint fentebb kifejtésre került – az eurójel utal, beleegyezését adta a szóban forgó védjegyhez.

114 Következésképpen a harmadik részt el kell utasítani. A második jogalapot ezért teljes egészében el kell utasítani.

A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontjára vonatkozó, harmadik jogalapról

115 Legutolsósorban a felperes azt adja elő, hogy a törlési osztálynak a törlés iránti kérelmet a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján elutasító határozata helyes. Egyébiránt azt állítja, hogy mivel a Bizottság csak a fellebbezési tanács előtt hivatkozott a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontjára, ezt a hivatkozást elkésettnek, következésképpen elfogadhatatlannak kell minősíteni. Hozzáteszi ehhez, hogy a szóban forgó védjegyet semmi esetre sem lehet ez utóbbi rendelkezés alapján törölni.

116 A fellebbezési tanács azonban – ahogyan ez a megtámadott határozat 44. és 45. pontjából is kitűnik – úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó védjegyet a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja alapján törölni kell, anélkül hogy „értékelni kellene a törlés iránti kérelem alapjául szolgáló többi indokot”.

117 A fellebbezési tanács tehát kizárólag a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontjában foglalt rendelkezéseknek a szóban forgó védjegy általi megsértése miatt helyezte hatályon kívül a törlési osztály határozatát és törölte az említett védjegyet.

118 Következésképpen a harmadik jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

119 A fentiek összességéből következően a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

120 A Törvényszék eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, őt az OHIM kérelmének megfelelően a költségek viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék Heinrich Kreyenberget kötelezi saját költségei, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) költségeinek viselésére.

Czúcz Labucka Gratsias

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. július 10-i nyilvános ülésen.

Aláírások